

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388210896.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

↳ Bakken foran var jevnt opskydende, og temmelig bar for Træer, saa at jeg kunde overse den hele Skydeplads lige til baade øverste og nederste Ende af Dalen. Det var et yndigt Syn for en Jæger, hvorledes Vildtet, alt som Klapperne droge frem, kom springende, humperide eller luskende hid, Raadyr, Harer og Ræve; de Sidste forsigtigt spejdende efter en sikker Gjennemgang, og hine firmende planløst hid og did, snart farende tilbage og snart i deres blinde Frygt hurlende tæt forbi Skytterne, alt under livelig Skyden - nu en Træffer, nu en Bommer. Conrector kunde ikke bare sig for at hviske til mig naar han saae noget: »*ecce! ecce!*«** hvortil jeg igjen hviskede med halv Mund: »*tace! tace!*«*** - Endnu var intet kommen mig i passende Skudvidde. En Ræv havde længe gaaet frem og tilbage hen ad Bakkens øverste Kam. Omsider forsvandt han paa den anden Side. Strax efter forkyndte de vilde Skriig fra Klapperne, at han søgte at snige sig igjennem dem; men kort derpaa pilede han ned imod min anden *

** 161 Sidemand til højre. Denne traadte ubesindigt et par Skridt frem, og lagde an. Ræven snoede sig som en Vind - Bøssen knaldede - forbi! Nu blev han ved i Farten sidelænds hen forbi min næste Sidemand - han skød - ogsaa forbi! Med lønlig Glæde over disse Fejlskud ventede jeg nu at Raden skulde komme til mig; men ak! alt for tidligt yttrede min Bagmand samme Forventning i et alt for lydeligt »*jam ad triarios venit res*«. * Vips! gjorde Mikkell atter en Vending, og frelste sig bag ud mellem mine to Sidemænd, der ærgerlige paa sig selv, gjorde lange Halse efter Skjelmen. Jeg selv kunde ikke undertrykke et harmfuldt: »aa fy da!« men maatte dog tilsidst lee ved min Collegas Undskyldning: »jeg troede profecto ikke, at han forstod Latin.«